

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.860 van 17 oktober 2001
in de zaak A. 97.614/X-9890.**

In zake : de n.v. DISTRI POELMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat S. BUTENAERTS,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
 - de minister van Economie,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Mr. J-F. DE BOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4,
 - het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie,
gevestigd te 1000 BRUSSEL,
Koning Albert II-laan 16,
2. de gemeente LUBBEEK.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DISTRI POELMANS op 20 november 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- 1° het ongunstig advies van 19 september 2000 van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie met betrekking tot de aanvraag van de n.v. DISTRI POELMANS tot het verkrijgen van een socio-economische vergunning voor de uitbreiding van een bestaande handelszaak te Lubbeek, Staatsbaan 61, kadastraal bekend Sectie B, nr. 305y en
- 2° de beslissing van 3 oktober 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek houdende weigering van deze socio-economische vergunning;

Gezien de nota van eerste verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 21 juni 2001 die de neerlegging van het verslag en van het dossier ter griffie gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN GEETERUYEN die verschijnt voor verzoekende partij, en van Advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de Belgische Staat;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij een "Happyland"-winkel uitbaat te Lubbeek, Staatsbaan 61 die met een netto verkoopoppervlakte van 1900 m² gespecialiseerd is in non-food artikelen; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift tot schorsing stelt dat "om financieel te kunnen overleven en teneinde zich te kunnen richten op (de) sector van de 'vrije tijdsbesteding' (...) de vestiging te Lubbeek (werd) uitgebreid met een oppervlakte van 916 m² die verzoekster in staat moet stellen geen verlies te leiden", dat zij op 10 mei 2000 een regularisatieaanvraag tot machtiging heeft ingediend "teneinde deze bestaande uitbreiding goedgekeurd te zien en dit voor een oppervlakte van 1.230 m²";

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de op 10 mei 2000 ingediende aanvraag tot machtiging van een handelsvestiging betrekking heeft op de uitbreiding met 1.230 m² netto voor het publiek toegankelijke verkoopoppervlakte van het door de verzoekende partij geëxploiteerde bestaande verkooppunt te Lubbeek, derwijze dat dit een totale netto verkoopoppervlakte van 3.130 m² bereikt; dat uit deze aanvraag blijkt dat 200 m² van deze netto verkoopoppervlakte is bestemd voor de produktfamilie "schoolgerief" welke volgens de ingediende aanvraag tot machtiging voorheen niet tot het assortiment behoorde; dat

de verzoekende partij op 7 september 2000 haar aanvraag ongewijzigd opnieuw indient; dat het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie op 19 september 2000, bij de thans als eerste bestreden rechtshandeling, een ongunstig advies uitbengt over de aanvraag van verzoekende partij; dat het college van burgemeester en schepenen op 3 oktober 2000 de machtiging weigert; dat dit de thans als tweede bestreden beslissing is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar nota een exceptie van gebrek aan proceshoedanigheid aanvoert; dat zij meer bepaald opwerpt dat uit de inventaris van de stukken bij het verzoekschrift niet blijkt dat de verzoekende partij de beslissing van het bevoegde orgaan om een verzoekschrift tot nietigverklaring en tot schorsing in te dienen heeft neergelegd;

Overwegende dat op verzoek van de griffie de verzoekende partij aan de Raad van State een uittreksel heeft bezorgd uit de notulen van de raad van bestuur van 13 november 2000; dat uit deze beslissing blijkt dat de raad van bestuur, dat volgens de statuten het bevoegde orgaan is, besliste tegen beide thans bestreden beslissingen een schorsing- en annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen; dat deze beslissing is genomen binnen de beroepstermijn; dat de exceptie derhalve dient te worden verworpen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in fine van haar verweer op de uiteenzetting van de verzoekende partij van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, opwerpt "dat ernstig getwijfeld (kan) worden aan het belang van verzoekster bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen en dit, in het bijzonder, voor wat betreft de eerste bestreden handeling"; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in haar verzoekschrift laat gelden dat haar concurrentiepositie door de bestreden beslissing sterk aangetast zal worden omdat zij geen schoolgerief mag verkopen alhoewel haar grootste concurrent deze producten aanbiedt; dat door de bestreden beslissingen de verzoekende partij onherroepelijk de deuren zal moeten sluiten daar zij onmogelijk uit de rode cijfers kan komen zonder de gevraagde uitbreiding; dat ze hiertoe de jaarrekeningen vanaf 1993 overlegt, waarvan zij in haar verzoekschrift ter zake het volgende schema geeft :

Boekjaar	Omzet	Winst/verlies
1993-1994	3.358.302 BEF	4.725.568 BEF verlies
1994-1995	82.472.363 BEF	5.846.648 BEF verlies
1995-1996	92.530.428 BEF	1.902.714 BEF verlies
1996-1997	89.642.619 BEF	162.049 BEF winst
1997-1998	82.049.121 BEF	3.029.539 BEF verlies
1998-1999	81.777.000 BEF	295.000 BEF winst

dat zij verder aanvoert dat, indien daarentegen de uitbreiding zou zijn toegestaan, de omzet kan stijgen tot 148.688.650 frank (incl. BTW), hetgeen verzoekende partij op het omzetpeil zou brengen van andere vestigingen van Happyland en de verzoekende partij financieel wel leefbaar maakt; dat de bestreden beslissing rechtstreeks tot gevolg heeft dat de verzoekende partij in vereffening zal dienen te gaan en de boeken moet neerleggen; dat enkel een schorsing van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij de kans geeft op een heroverweging en aldus op een uitbreiding van de bestaande oppervlakte met omzetstijging tot gevolg;

Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat uit de door de verzoekende partij overgelegde cijfers blijkt dat de verzoekende partij tussen 1993 en 1999 een totaal verlies van 15.419.504 frank heeft opgelopen; dat uit deze cijfers blijkt dat de winst of het verlies niet enkel afhangt van de omzet aangezien in 1994-1995 met een omzet van 82.472.363 frank een verlies werd geleden van 5.846.648 frank terwijl in 1998-1999 met een nagenoeg identieke omzet van 81.777.000 frank een winst werd geboekt van 295.000 frank; dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat de loutere verhoging van haar omzetcijfer, haar zal toelaten een totaal verlies van 15.419.504 frank te verwerken; dat bovendien niet kan worden ingezien hoe het gebeurlijk verbod schoolgerief te verkopen, de verzoekende partij zal dwingen tot een onherroepelijke sluiting, terwijl slechts 200 m² van de aangevraagde uitbreiding van 1320 m² daarvoor bestemd is;

Overwegende dat het door verzoekende partij aangevoerde nadeel in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat inzonderheid de verzoekende partij niet aantoonst dat zonder de gevraagde uitbreiding en inzonderheid de mogelijkheid schoolgerief te verkopen, zij nooit de omzetstijging zal kunnen maken om uit de rode cijfers te geraken en aldus haar financiële leefbaarheid te verzekeren, dat het door haar aangevoerde causaal verband tussen een stijgende omzet ingevolge de uitbreiding enerzijds en het uit de rode cijfers geraken of de financiële leefbaarheid anderzijds, niet blijkt uit de concrete, door de verzoekende partij overlegde cijfers; dat immers uit deze cijfers blijkt dat in het boekjaar 1998-99 een omzet werd gerealiseerd van 81.777.000 frank en een winst van 295.000 frank, terwijl in het boekjaar 1997-98 met een iets hogere omzet van 82.049.121 frank een verlies werd gemaakt van 3.029.539 frank, terwijl in het boekjaar 1996-97 met een hogere omzet van 89.642.619 frank een lagere winst werd

gemaakt van 162.049 frank, dat in het boekjaar 1995-96 met een hogere omzet van 92.53.428 frank een verlies werd geleden van 1.902.714 frank terwijl in het boekjaar 1994-95 met een omzet van 82.472.363 frank een verlies werd geleden van 5.846.648 frank; dat verzoekende partij dit blijkbaar in het verleden bestaande gebrek aan correlatie tussen beide parameters niet toelicht; dat, vaststellend dat op het eerste gezicht het produkt schoolgerief slechts een beperkt gedeelte uitmaakt van de gevraagde en geweigerde uitbreiding, de verzoekende partij evenmin in de vordering tot schorsing toelicht waarom het feit dat zij geen schoolgerief mag verkopen en een concurrent wel, voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat met ter terechtzitting gegeven, doch niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden; dat de uiteenzetting van verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit kan blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien oktober tweeduizendeen, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.